Chuong 7:

Hàm - Lập trình hướng cấu trúc

7.1. Giới thiệu:

Ví dụ ta có chương trình sau: Nhập một mảng 1 chiều n phần tử, và xuất mảng đó ra màn hình sau khi tăng giá trị từng phần tử lên 1 đơn vị

```
#include <iostream>
2
    #include <conio>
3
    using namesapce std;
4
    int a[100];
5
    int n;
     int main()
6
7
         cout<<"Nhập dữ liệu của mảng 1 chiều: "<<endl;
8
9
         cout <<"nhập vào số lượng phần tử: ";
10
         cin>>n;
11
         for (int i = 0; i < n; i++)
12
               coutt<<"Nhập vào phần tử thứ "<<i<": ";
13
14
               cin>>a[i];
14
16
17
        cout <<"Mång vừa nhập" << endl;
18
         for (i = 0; i < n; i++)
19
              cout << a[i] << ";
20
         cout << endl;
21
22
23
          //Tăng các phần tử của mảng lên 1 đơn vị
24
          for (i = 0; i < n; i++)
```

```
35
                ++a[i];
26
         cout<<"Mång sau khi xử lý: "<<endl;
27
28
         for (i = 0; i < n; i++)
29
              cout<<a[i]<<" ";
30
         cout << endl;
31
32
33
         getch();
         return 0;
    }
```

Phân tích:

- □ Ta nhận thấy đoạn chương trình từ 18 -> 20 và 28->30 rất giống nhau và cùng thể hiện là xuất nội dung của mảng ra màn hình.
- □ Làm sao để không lặp lại những đoạn chương trình giống nhau như vậy?

7.2. Định nghĩa hàm (hay còn gọi là đơn thể):

Mục đích của việc xây dựng hàm:

- Giải quyết vấn đề phải lặp lại nhiều đoạn chương trình giống nhau
- Chia bài toán lớn thành nhiều bài toán nhỏ hơn. Khi đó để giải quyết bài toán lớn ta sẽ đi giải quyết các bài toán nhỏ đó

a. Giải quyết bài toán ví dụ:

```
#include <iostream>
#include <conio>

using namesapce std;

int a[100];

int n;
```

```
8
    //Khai báo hàm (prototype)
9
    void xuat_mang_1chieu();
10
    int main()
11
12
    {
         cout<<"Nhập dữ liệu của mảng 1 chiều: "<<endl;
13
         cout<<"nhập vào số lượng phần tử: ";
14
14
         cin>>n;
        for (int i = 0; i < n; i++)
16
17
         {
              coutt<<"Nhập vào phần tử thứ "<<i<": ";
18
19
              cin >> a[i];
20
         }
21
        cout<<"Mång vừa nhập"<<endl;
22
        xuat_mang_1chieu(); //Goi hàm xuất mảng 1 chiều
23
24
         //Tăng các phần tử của mảng lên 1 đơn vị
35
         for (i = 0; i < n; i++)
26
27
               ++a[i];
28
29
        cout<<"Mång sau khi xử lý: "<<endl;
        xuat mang 1chieu(); //Gọi hàm xuất mảng 1 chiều
30
31
32
        getch();
33
        return 0;
34
    }
35
36
    void xuat_mang_1chieu();
37
          for (i = 0; i < n; i++)
38
               cout << a[i] << ";
39
          cout << endl;
40
41
42
```

b. Hàm không có giá trị trả về:

Cú pháp:

i. Hàm không có truyền tham số

<u>Cú pháp</u>	<u>Ví dụ</u>
void tên_hàm()	void Hàm_Chào()
{ //Khối lệnh;	cout<<"hello world";
}	cout< <endl;< th=""></endl;<>
	}

ii. Hàm có truyền tham số

<u>Cú pháp</u>	<u>Ví dụ</u>
void tên_hàm(kiểu thamsô1, kiểu & thamsố2,)	void Xuất_Tổng(int a, int b)
{	{
//Khối lệnh;	int $s = a + b$;
}	cout<<''Tổng ''< <a<<''và''<<b<<''là< th=""></a<<''và''<<b<<''là<>
	??. ?
	cout< <s;< th=""></s;<>
	}

c. Hàm có giá trị trả về:

Cú pháp:

i. Hàm không có truyền tham số

<u>Cú pháp</u>	<u>Ví dụ</u>
kiểu_trả_về tên_hàm()	int Tổng_1_đến_10()
{ //Khối lệnh; return giá trị trả về;	{ int $s = 0$; for (int $i = 1$; $i \le 10$; $i + +$) $s + = i$;
}	return s; // Giá trị trả về

ii. Hàm có truyền tham số

```
        Cú pháp
        Ví dụ

        kiểu_trả_về tên_hàm(kiểu thamsô1, kiểu & thamsố2 ,...)
        int Tính_Tổng(int a, int b)

        {
        //Khối lệnh;
        int s = a + b;

        return giá_tri_trả_về;
        return s; // Giá trị trả về

        }
        )
```

7.3. Khai báo hàm – khai báo prototype:

Cú pháp:

```
void Tên_Hàm(danh sách kiểu các tham số);
kiểu trả về Tên Hàm(danh sách kiểu các tham số);
```

Chú ý:

- Danh sách kiểu tham số: chỉ ra các kiểu của tham số (có thể có hoặc không có tên biến)
  - Vị trí đặt prototype thường là phía **trên hàm main**
  - Có dấu chấm phẩy (;) ở cuối prototype

Ví dụ:

```
//Khai báo prototype
void Xuat_Tong(int, int);

void main()
{
    //Khối lệnh trong hàm main
}

//Định nghĩa hàm
void Xuat_Tong(int a, int b)
{
    int s = a + b;
    cout<<"Tổng của "<<a<" và "<<b<<" là "<<s;
    cout<<endl;
}</pre>
```

7.4. Lời gọi hàm:

a. Ví dụ với hàm không có giá trị trả về

Hay tại thời điểm gọi hàm Xuat_Tong *a sẽ có giá trị 2*, *b sẽ có giá trị là 3* Vậy hàm Xuat_Tong sẽ xuất ra màn hình:

Tổng của 3 và 5 là 8

b. Ví dụ với hàm có giá trị trả về

```
//Khai báo prototype
int Tinh_Tong(int, int);

void main()
{
    int i;
    i = Xuat_Tong(2,3); //Gọi hàm Tinh_Tong
    cout<<i;
}

//Định nghĩa hàm
int Tinh_Tong(int a, int b)
{
    int s = a + b;
    return s;
}</pre>
```

Tương tự ta có sự so khớp như sau:

Hàm int Tinh_Tong(int a, int b)

5

Lời gọi hàm i = Tinh_Tong(2, 3)

Hay tại thời điểm gọi hàm Xuat_Tong a sẽ có giá trị 2, b sẽ có giá trị là 3 Và giá trị 5 sẽ được **trả về** cho biến i, khi đó i sẽ có giá trị là 5

Chú ý:

Lệnh **return** ngoài ý nghĩa là trả về giá trị của hàm, nó còn có ý nghĩa là thoát khỏi chương trình con chứa nó

7.5. <u>Tham trị và tham chiếu (quan trọng)</u>:

7.5. Tham trị và tham chiêu (quan trọng):		
Tham trị	Tham chiếu	
- khi khai báo không có dấu & giữa	- khi khai báo có dấu & giữa kiểu và	
kiểu và tham số	tham số	
Ví dụ:		
void ham(int a)	void ham(int & a)	
{	{	
//Khối lệnh	//Khối lệnh	
}	}	
- Không làm thay đối biến được gọi	- Làm thay đổi biến được gọi	
<pre>void binh_phuong(int);</pre>	void binh_phuong(int &);	
void main()	void main()	
{	{	
int $i = 5$;	int $i = 5$;	
binh_phuong(i);	binh_phuong(i);	
cout << i; // i = 5	cout $<< i; // i = 25$	
// Không làm thay đổi i	// Làm thay đổi i	
]}	}	
void binh_phuong(int a)	void binh_phuong(int & a)	
\	[{	
a *= a;	a *= a;	
cout << a; $// a = 25$	cout << a; $// a = 25$	
}	}	

7.6. Giá trị mặc định của tham số:

a. Ý nghĩa:

Cho phép gọi hàm một cách linh hoạt:

- Nếu có truyền tham số thì hàm sẽ lấy tham số được truyền
- Nếu không có truyền tham số thì hàm sẽ lấy giá trị mặc định

b. Các khai báo:

Ta chỉ cần khai báo các giá trị mặc định của tham số lúc khai báo prototype (khai báo hàm)

```
kiểu_tra_về tên_hàm(kiểu thamsố1 = giátrị1, kiểu thamsố2=giá_trị2, ...);
```

Chú ý:

- Giá trị mặc định của tham số phải được khai báo từ phải sang trái

Ví dụ 1:

<u>Ví dụ 2:</u>

```
Khai báo giá trị mặc định như sau là sai int Tinh_Tong(int a = 1, int b);
```

Do a được khai báo có giá trị mặc định trong khi b không có giá trị mặc định (nhắc lại: Giá trị mặc định của tham số phải được khai báo từ phải sang trái)

7.7. Quá tải hàm:

a. Các thành phần của hàm:

Hai hàm khác nhau khi chúng có ít nhất 1 trong 3 thành phần khác nhau, gồm:

- o Tên hàm
- Kiểu của tham số
- Số lượng tham số

b. Quá tải hàm:

Quá tải hàm là những hàm có cùng tên hàm, nếu rơi vào 1 trong 2 trường hợp sau:

- Số lượng tham số khác nhau
- Cùng số lượng tham số, khác nhau ở một kiểu dữ liệu nào đó của tham số

Ví dụ 1:

7.8. Quá tải toán tử:

a. Các toán tử trong C++:

Các toán tử quen thuộc trong C++

Toán tử	Ví dụ
+	a = b + c;
-	a = b - c;
*	a = b * c;
/	a = b / c;
%	a = b % c;
=	a = b;
==	$if (a == b){}$
	a[1]; //với a là mảng
<<	cout< <i;< th=""></i;<>
>>	cin>>i;

Các toán trong C++ đều có chung một cách đặt **tên hàm** theo mô tả sau: **operator <ký_hiệu_phép_toán>**

b. Quá tải toán tử:

Úng dụng: ta có thể sử dụng các toán tử của C++ đối với các biến cấu trúc mà ta tự nghĩa như những kiểu bình thường trong C++

Ví dụ:

```
với kiểu cấu trúc PHÂNSỐ được khai báo như sau:
struct PHANSO
{
    int x;
    int mau;
};
int main()
{
    PHANSO ps1, ps2;
    cin>>ps1>>ps2; //Nhập như kiểu dữ liệu bình thường
    PHANSO ps;
    ps = ps1 + ps2; //Thực hiện phép cộng như kiểu dữ liệu
    //bình thường khác
    cout<<p>cout<<p>cout
}
```

Để làm áp dụng các toán tử vào kiểu PHANSO như ví dụ trên thì ta phải định nghĩa các hàm quá tải toán tử

Ví dụ:

```
1. Quá tải toán tử + của 2 phân số
  PHANSO operator + (PHANSO a, PHANSO b)
   {
        PHANSO ps;
        ps.tu = a.tu * b.mau + a.mau * b.tu;
        ps.mau = a.mau * b.mau;
        return ps;
   }
2. Quá tải toán tử << cho phân số
  ostream& operator(ostream& os, PHANSO ps)
        os<<ps.tu<<" / "<<ps.mau;
        return os;
   }
3. Quá tải toán tử << cho phân số
  istream & operator(istream & is, PHANSO ps)
   {
        is>>ps.tu;
        is>>ps.mau;
        return is;
   }
```

Bài tập về hàm:

- 1. Sử dụng hàm và quá tải hàm, quá tải toán tử để viết lại bài tập phân số
  - a. kiểm tra tính đúng đắn của phân số
  - b. Nhập / Xuất phân số
  - c. Rút gọn phân số
  - d. Cộng trừ nhân chia phân số
  - e. Quá tải toán tử nhập, xuất, = , ==, +, , *, /
- 2. Sử dụng hàm và quá tải hàm, quá tải toán tử viết lại bài tập về mảng 1 chiều kiểu số nguyên
  - a. Nhập / xuất mảng 1 chiều
  - b. Tìm các số nguyên tố trong mảng
  - c. Tìm các số chính phương trong mảng
  - d. Thêm 1 phần tử vào đầu dãy
  - e. Thêm 1 phần tử vào cuối dãy
  - f. Thêm 1 phần tử vào vị trí k
  - g. Xoá 1 phần tử ở vị trí k
  - h. Tìm kiếm phần tử có giá trị x
  - i. Tìm min
  - j. Tìm max
  - k. Tính tổng
  - 1. Tính trung bình các số hạng
  - m. Đảo ngược dãy
  - n. Sắp xếp theo thứ tự tăng/giảm
- 3. Sử dụng hàm và quá tải hàm, quá tải toán tử viết lại bài tập về mảng 2 chiều kiểu số nguyên
  - a. Nhập / xuất mảng
  - b. Thêm 1 dòng vào đầu ma trận
  - c. Thêm 1 phần tử vào cuối ma trận
  - d. Thêm 1 phần tử vào dòng thứ k
  - e. Xoá dòng thứ k
  - f. Tìm min
  - g. Tìm max
  - h. Tính tổng
  - i. Tính trung bình các số hạng
  - j. Tìm kiếm phần tử có gía trị x